

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer Vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó társ: Skribanek Géza	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Nyilttér sora 20 kr, Hirdetések nagyság szerint.
--	--	---

Az új kiegyezés.

Az 1867. évi kiegyezés óta, a mikor a nemzet fátyolt vetett a multra és kibékült uralkodójával, senki sem mondhatta, hogy a magyarok nem szeretik királyukat, és mégis, mintha egy megnevezhetlen akadály gátolt volna meg bennünket abban, hogy ez a szeretet a legnagyobb rajongássá fejlődjék. A szorongó érzet, amelynek nevet sem akartunk adni, de a mely önkénytelenül lehütötte lelkesedésünket, — az aradi tizenhárom vértanú volt.

Hogy ezt, bár be nem vallotta, de minden magyar átérezte, leginkább az az öröm bizonyítja, amelyet Ábrányi Kornél levele országszerte keltett.

Hogyha valóság az, pedig valóságnak látszik, hogy királyunk megkegyelmezett az aradi tizenháromnak és csupán az aljas ármány lón hóhérjukká, akkor hazánk fel fog lélekzeni, mintha lidércnyomástól szabadult volna meg, és szinte vallásos áhitattal tekinthetünk királyunk magasztos alakjára.

Ez a nagy sziv is évtizedekig érezte a néma vádat és habár egy szavába, egy kijelentésébe került volna, hogy nemzete előtt még

magasztosabban álljon, ő magára vette a kamarilla vétkét.

Latour gróf halálát kegyetlenül torolták meg az osztrákok, — egy gögös főúrért, tizenhárom félistent áldoztak fel, semmibe sem véve a még ideje korán megérkezett királyi kegyelmet.

Ezt a leleplezést nem köszönhetjük meg eléggé.

Bebizonyítva ninesen, de a reménység is végtelenül jól esik, hátha igaz!

Aradon régóta suttozták, hogy elsikkasztották a királyi kegyelmet, sőt Tóth Béla a „Mendemondák”-ban is felemlit ilyesmit, de hát szóbeszédre nem lehetett adni.

Hogyha olyan kifogástalan gavallér főúr, mint Zichy Ferencz gróf azt állítja, hogy az ő szalonjában beszélte el a nemrég elhunyt udvari futár, a király kegyelmezését és a kegyelemlevél gyalázatos ignorálását, akkor senkinek sincs joga ebben kételkedni.

Az egykori kegyelemvivő ha élne, nyilatkozhatna, de hát a holtak némák.

Királyunk annyiszor tanujelét adta nagylelkűségének, kegyelmének, hogy most már szinte bizonyosra vehető, hogy bármint erőszakolták is rossz tanácsadói, hogy a tizenhárom hőst hóhér kezére adja, az ő jó, irgalmas

szive csak nem tudott belenyugodni e szörnyőségbe és a kegyelemmel nem késlekedett.

Hiszen a kőszivű hivatalnokok eléggé alkalmazták a magyarokra a rómaiak mondását: „Vea victis!” mert a fegyverletétel után sokáig jaj volt a legyőzötteknek, a tömlőzőkben csörgött a politikai foglyok rabbilinése, de a láncz lehull és a rab szabad lesz. Ime az ország is felszabadult, a magyar még boldog lehet, de az a tizenhárom bitófa olyan rémes látomány, hogy nem tudtuk volna felejteni századokig.

Sokat elfelejtettünk a kiegyezés után, ezt az egyet azonban nem felejtettük volna el és most annál boldogabbak vagyunk, hogy ezt sem vethetjük az uralkodó szemére.

Ő készen volt a kegyelemmel, de az alattvalók gyűlölete még a király akaratánál is hatalmasabb.

Adja Isten, hogy egészen meg bizonyosodjunk abban, hogy ez a nagyszerű állítás való, igaz, mert akkor a mi böles királyunkat egészen a szivünkbe zárhatjuk.

Amit a kiegyezés teljesen meg nem hozhatott, azt az árnyéket, mely a nemzet és a koronás király között lebegett, ez az igazság teljesen elüzi majd, és ez lesz

T Á R C Z A.

Márczius idusa.

Tavaszi álmodom, fényes napsugárról,
A dicső szabadság fennkölt hajnaláról.
Márczius idusa! Üdvözüllek téged;
Abba a szép multba lelkelem beletéved.

Ott vagyok, ott vagyok, hol feljött a hajnal
Szent, csatára hívó, nagy magasztos dallal:
„Talpra magyar!” hangzott, és a magyar talpon
Győzni vagy meghalni a szentesült harcban.

Kard lett a bilincsből, fényes acél-szablya,
Mely az ellenégnek óráját megszabja;
Kard lett a bilincsből és a kardból — villám!
Mennyköveket szór az az ellenség sorján.

A honból — oltár lett. Gyermek és vénnek
Egy szívvél áldoznak a harc istenének;
A honleány megvált síró gyermekétül
S emelte a kardot, merre ég sötétül.

Ah, dicső szabadság, aranyos szabadság
Éltüket a népek neked odaadják,

Mégis olyan vagy te, mint a zengő hajnal:
Mely sötétből kelsz ki — tűnő virradattal.

Oh dicső szabadság, ha eljőnél végre,
Vérünkkel festenők utadat az égre;
Megmondanók ott fent a jó uristennek:
A csillagok közé fogadjon be téged!

Ugyis olyan vagy te, vagy tán sokkal dicsőbb;
A nap is meghajol fényességed előtt! —
Egy, csak egy a hibád... Véres vagy szü-
[nellen]

S új vérre szomjazol örök — végezetlen!

... Tavaszról álmodom, fényes napsugárról,
A dicső szabadság fennkölt hajnaláról. —
Ragyogj fel, ragyogj fel, oh te dicső hajnal
S tündökölj az égen örök virradattal!

Taksonyi József.

Ritka alakító tehetség.

Coulon, a mult század vége felé született Franciaország egyik kisebb városában. Atyja gyógyszerész volt, míg ő maga orvosi tanulmányait végezni ment Párisba. Oly kiváló utánzó képességgel bírt, hogy

vele szerencsésjét alapította meg. Alibert hírneves sebész, ki pártfogója lett, gyakran elvitte őt betegeihez s a felügyelete alatt álló kórházba is. Alibertnek az volt a szokása, hogy a beteg-szoba ajtajánál megállott és annélkül, hogy belépett volna, minden egyes megtelt ágyra rámutatva, e szót „Ipéca,” „Ipéca,” ismételte, mire a betegek külön és összesen „Ipéca cuanhá“-t (hánytatószer) kaptak.

A következő szobában ismétlődött e jelenet, azzal a különbséggel, hogy itt más gyógyszerert rendelt a betegeknek.

Coulon mesterileg tudta Alibert sajátosságait utánozni, néha benézett egy-egy betegszoba ajtaján, s jóltevőjének hangját, arckifejezését, mozdulatait utánozva, elrendelte a végzetes „Ipéca“-t úgy, hogy aztán a későbbben belépő valódi Alibertet azzal fogadták a betegápolók, hogy hiszen már kiadta a szükséges rendeletet.

Alibert ilyenkor rendszeren fejcsóválva távozott és csodálkozott, feledékenysége, illetve szórakozottságára.

Alibert kötelessége volt XVIII Lajos lábát naponként bekötözni, amit tennie nem

az új, legszebb és legmagasztosabb kiegyezés!

A tizenhárom vértanu gyászos halála akkor esupán fátum volt és a végzet ellen ember nem küzdhet.

Gastron.

H i r e k.

— **Előfizetési felhívás. Tisztelettel kérjük előfizetőinket, kiknek előfizetése e hó elejével lejárt, hogy azt megújítani sziveskedjenek; egyszersmind kérjük lapunk barátait, sziveskedjenek lapunkat ismerőseik körében is terjeszteni.**

— **A mi képviselőnk.** A mily tevékenyen, a mily hallgatag volt kerületünk előbbi képviselője, ép oly tevékeny és kitűnő szónok a jelenlegi. Psik Lajos valóban korán megmutatta, hogy ő a honatyák székébe való; egyaránt jó atyja ő a kerületének, mint a hazájának. Már megemlékeztünk kerületünk érdekében tett több ténykedéséről, most legújabbán pedig, mint szónokot, az országházban halljuk beszélni, midőn szót emel az igazságügyi költségvetés tárgyalásában. Kitűnő előadási képességgel beszélt a bírói és ügyészi karról s néhány praktikus kívánsággal fordult Erdély miniszterhez, a kiről igen meleg hangon emlékezett meg és hódolt Szilágyi Dezsőnek, a kit aztán a ház megéljenzett. Szép beszédét általános tetszéssel fogadták, s a szónokot beszéde után számosan üdvözlötték.

— **A Bács-Kaposvári vasut** kiépítése iránt mindig nagyobb érdeklődés mutatkozik úgy városunkban, mint az érdekelte vidéken; e hó 27-én városunkban közgyűlés tartatik, a nevezett vasut-vonal kiépítése tárgyában.

— **A kanyaró** városunkban még mindig nagyban uralkodik s e miatt már a kath. népiskola bezárattott s most újabbán, mint halljuk, az izr. hitközségi iskola bezárattása is elrendeltetett.

— **Kivándorlás.** Már párszor megemlékeztünk lapunkban a slavonai ki-

vándorlásokról s most újabbán arról értesülünk, hogy a kivándorlási bujtogatás Vukovátz és Slatina községekből indul ki, ugyanis a bujtogató ügynököknek ott van a fő fészkek. Reméljük, hogy a horvát hatóságok nem fogják soká tűrni e kufárok népbolondításait.

— **A márczius 15-iki ünnepély** Csokonayában, — mint tudósítónk írja, — a község háza nagytermében, esti 6 órakor, a következő programmal tartatik meg. 1. Elnöki megnyitó beszéd. Széki Elemér. 2. Hymnusz. Énekli a ref. egyházi énekkar. 3. Talpra magyar! Szavalja Deák István. 4. Talpra magyar! Énekli a dalárda. 5. Ünnepi beszéd. Máté Lajos. 6. Árpád siri álma. Szavalja Farkas Károly. 7. Egyenlőn szeressük mindnyájan a hazát! Énekli a dalárda. 8. Alkalmi óda. Szavalja ifjú István János. 9. Elnöki zár szó. 10. Szózat. Énekli a dalárda.

Az ünnepély után társas vacsora a Pittner-féle vendéglőben.

— **Somogyvármegye közigazgatási bizottsága** e hó 10-én tartotta meg rendes hónapi ülését Tallián Gyula főispán elnöklésével. A jelentések és fölebbezések tudomásul vétele után Kovács József dr. kaposvári tiszti ügyész, Szabadi János városi számvevő és Ruszki János árvaszéki irnok vizsgálatot befejezett fegyelmi ügyét tárgyalták. Kovács drt és Szabadit kétkétszáz, Ruszki Jánost pedig száz forint pénzbírságban marasztalta el a közgyűlés.

— **Új főispán.** A hivatalos lap márczius 11-ik száma jelenti, hogy a király Fejérváry Imre báró, dr. belügyminiszteri segédtitkár Baranya vármegye és Pécs szabad királyi város főispánjává nevezte ki.

— **A lottógyűjtők a pénzügyminiszternél.** A kislottó eltörlésével s ennek helyébe az osztálysorsjáték behozatalával megszűnnek a lottógyűjtő boltok s így tulajdonosaik elesnek eddigi jövedelmüktől, kenyérkeresetüktől. E miatt a lottógyűjtők márczius 13-án szombaton gyűlést tartanak, a melyen föl akarják kérni Mezei Mór orsz. képviselőt, hogy vezesse őket a pénzügyminiszter elébe és tolmácsolja azt a kérelmüket, hogy kárpótlás-

képpen kizárólag őket bizzák meg az osztálysorsjegyek elárúsításával.

— **„Sportélet“** ezimel rendkívül esinnal kiállított és nagy gonddal szerkesztett hetilap indult meg Ószi Kornél szerkesztésében, mely főkép a lótenyésztést, lóversenyt, és vadászatot, de azon felül a sport összes ágait irásban és képen felöleli s minden részében igen előkelő irodalmi színvonalon áll. E kitűnően szerkesztett sport-lapot — melynek előfizetési ára félévre 6 frt. — melegen ajánljuk sport kedvelő közönségünk figyelmébe. A „Sportélet“ megjelenik minden vasárnap s a lóversenyek ideje alatt minden verseny napon. Kiadóhivatal IV. Szép utca 3 sz., hová az előfizetési pénz küldendő.

— **Férfi ruha** beszerzése czéljából felhívjuk t. olvasóink b. figyelmét Platsek Vilmos most alapított férfi-szabó üzletére és gyapjuszövet raktárára (Budapest, Károlykörut Károlylaktanya) hol a legzölésesebb és legjobb ruhák, legújabb divat után mérték szerint és készen legzölésesebb szabott árak mellett szerezhetők be. Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

C S A R N O K.

A fővárosi és vidéki nők.

Irta: *Saskóczy József*, f. v. tanító felolvasva szerző a tabi casinó műkedvelői előadásán.

Ha Budapestről vidékre utazom és kisvárosi, vagy falusi lányok társaságába kerülök, mindig felteszem magamban: gyerek, meg kell nőszülnöd! De mihelyt a fővárosi lányok társaságába visszatérek, egyszerre elmegy minden kedvem a házasságtól.

Ezzel azt hiszem eleget mondtam a nőkről. És be is fejezhetném a felolvasást. Csakhogy ennyivel senki sem lehet megelégedve, mert nézetem okainak elmondását is joggal elvárhatják tőlem, különben állításom őszinteségét nem is hinnék el, és azt mondanák rólam, hogy a hallgató közönség hölgy tagjainak hizelgek. Ami pedig lehetetlen, mert csak annak hizelgünk, akit meg akarunk esalni. Már pedig

valami kellemes feladat volt. Azonban az udvari sebészi állás keresett állás volt; Alibertet a király ajándékokkal halmozta el, rendjelekkel tüntette ki, amiért aztán Alibert igyekezett is a reá rótt kötelességnek a lehető legjobban eleget tenni. Egy fiatal orvos segédkezett neki naponkint, az adta kezébe a szükséges kötést, kenőcsöt s más e félért.

Ez Coulon volt.

A király megszerette a fiatal orvost ki satyrikus és philosophus volt egyaránt. Egy izben Alibert felemlítette a király előtt a fiatal orvos kiváló alakító tehetségét, s mialatt beszélt, háta mögött Coulon, mesterét utánozva tehetségének oly sikeres mutatványát adta, hogy a király hangos nevetésbe tört ki, s ezentul megkivánta, hogy a hosszadalmas és kínos napi gyógykezelést Coulon tréfáival rövidítse meg. Habár sok udvarhölgynek s udvari hivatalnoknak volt házi orvosa, nemsokára lemondott e tisztségről, s nem volt egyéb teendője, minthogy naponkint a királyt látogatta meg, ki őt már nem is tudta nélkülözni. Ha kérdezte a király,

hogy kivel találkozott az előszobában, akkor Coulon nem tett egyebet, mint hogy az illető tartását, járását utánozta, annélkül, hogy egy szóval is adna magyarázatot. Csak ha a királyi család valamely tagjáról volt szó, kérette magát, s akkor is különbséget tett az ifjak s idősebbek között.

Különösen szerenésesen tudta alakítani az orléansi herceget, a későbbi Fülöp Lajos királyt, ki egy napon így szólt hozzá:

— Coulon ur ön kiválóan tud engem alakítani. Tegnap alkalmam volt róla meggyőződni. Csak egy csekélység hiányzik hozzá, hogy a kép tökéletes legyen; azonban ez oly művészre nézve mint ön, szintén fontosággal bír.

— Mi legyen ez fenség? — kérde Coulon meglehetősen zavartan.

— Én rendszeren egy gyémánt mell-tűt szoktam hordani, — mondá a herceg, engedje meg, hogy azt önnök felajánljam, hogy így az alakítás annál tökéletesebb legyen. Erre kivette a tűt s Coulonnak nyújtotta át, ki e szavakkal fogadta el:

Királyi fenség tulságosan nagylelkű. Mint alakító csak utánzatra lett volna jogom. Coulonnal a szerenese járt, elvette egy marsaili kereskedő leányát, ki azonban minden féllével üzérkedett, így többek között Badenban, Bécsben és Párisban játék házakat bérelt, úgy annyira, hogy végre egészen tönkre ment, s egy csekély évjáradékból élt.

Coulon Alibert közelében maradt, szívesen látott házában társaságot, s élezei s kiváló humora miatt mindenütt szerették.

Néha egy - egy névtelen cikket eresztett meg az újságokban, több lapnak munkatársa volt, s különösen nagy előszeretettel viseltetett az arczképek iránt, melyből gazdag tárlata volt.

Csodálatosképpen tehetségének köszönhetette, hogy oly arczképek birtokába is jutott, melyekre másképen szert nem tehetett volna. Így pl. nem volt Villele miniszternek jó képe.

Coulon egyszer kijelentette Grósz festőművésznek, hogy a pénzügyminiszter furfangos és maliciosus arczkifejezése egy képen sines eltalálva, amellet saját arczá-

én önöket mindannyiukat meg nem esalhatom, minthogy csak oly hölgyeket esalhatunk meg, aki szeret bennünket.

A hizelgésnek tehát még a lehetőségét is kizártnak kell tekinteni.

Csak arra kérem, hogy meg ne rójának azért, amiért a vidéki hölgyeket dicsérve, a távol levő fővárosi hölgyeket fogom megszólítani. Mert bár nem szép dolog a távollevők ellen beszélni, különösen, ha azok hölgyek, mégis hiszem, hogy nem fogják ezt rossz néven venni tőlem. Ezt a hitet a fővárosi novellairók adják meg nekem.

Tudniillik a Petőfi és Kisfaludy társaság felolvasásain a novellairók a fővárosi hölgyeket emelik ki, és a vidékieket kicsinylik. Ha nekik szabad, akkor nekem is szabad az ellenkezőt hirdetni.

A fővárosi novellairók, ha vidéki leányról írnak, akkor a zsalus ablakok mögött rejlő ábrándos szempárról, muskátliról, rozmaringról és egyéb falusi kertről írnak. Felületesen végeznek velök. Minden soraikból kitűnik, hogy nem ismerik az egyszerűvilág leányait és asszonyait. Látszik, hogy a főváros levegőjében nevelkedtek, a hol azt tartják, hogy csak az első divat szerint öltözködő, operába járó, elite bálózó, hangversenyeket látogató, az ország notalibitáit ismerő lányokat s a tuezat udvarlóval körül vett asszonyokat lehet tekinteni a nőnem ideáljainak.

Hát nézzük meg közelebbről, milyenek is azok a fővárosi hölgyek.

Első divat szerint öltözködnek, egy öltözetet sokáig nem hordanak, mert leróják barátnéik, ha hosszabb ideig egy ruhában járnak. Ebben a tekintetben örült verseny keletkezett.

Otthoni, utcai, színházi, báli, fogadóruha, mindegyikhez több, majdnem ugyanannyi kalap, csipkék, szallagok, fodrok és a jó Isten tudja még mik kellene a budapesti hölgy alakjára, hogy az amugy is elkényeztetett testet még jobban elkényeztessék.

Örökös szenvedése van egy olyan apának, kinek 3-4 eladó lánya van, nem annyira a férjhez adás, mint inkább a ruhaszámlák miatt.

nek adta meg a képen hiányzó kifejezést. Grósztt annyira meglepte a hasonlatosság, miszerint felkérte Coulont, hogy Villele minisztertől létező legjobb képéhez üljön neki. Thierstől és Mole gróftól is vannak arcképek, melyekhez Coulon ült.

A mulattató történetek egész sorozatát beszéli el, melyekben a főszereplő Coulon volt, amint jó barátokat és ismerősöket alakított és elöttük különféle alakításban mutatta be magát.

Közli:

Cleonice.

Szellemi szikrák.

Az a kor nem megy tovább, a melyet lángész nem visz; vagy áll, vagy visszaesik.

*

Egy szó nyomja le az egész emberiséget; ez a szó a "talán".

*

A kor rohanó folyam, a mely úgy az ellene küzdöket, mint a vele érezni nem tudókat eltemeti.

*

Sok nő szerelemből gyűlöli; sok férfi unalomból komoly.

Azt hallottam, hogy Budapesten a szabók nagyon jó parthiet csinálnak. Azt hiszem azért, mert mikor az apa nem tud már fizetni, akkor a szabó az adóság elengedése fejében feleségül kéri az egyik lányt. Az ilyen apa még örülhet.

És e versenyben a gyenge emberek usznak a többi szánandó apával és férjjel a gyengéd nem zsarnoksága miatt. Azzal felelnek az asszonyok, ha a férfiak mérsékletre akarják bírni, hogy hiszen a feleség is első divatszerű kalapot, kabátot hordoz. Csak nem járhatnak a feleségnél is alábbvalóbban. S aztán csak olyan szövetből nem hordozhatnak ruhát, mint a felesédek? Csak nem járhatnak kartonban, perkálban.

És ennek a divatmániának nem csak a nagy költségek és sokszor az adóságcsinálás a következménye. Hanem ebből származik az a hiúság, az a mindenben külszin után való ítélet, az a komolyabb dolgokkal nem törődés, mely mint súlyos erkölcsi következmény, látható betegséget okoz a fővárosi társadalomban.

De ott van a ruhabetegség mellett a nyilvánosság előtt való megjelenés beteg rendszere is.

Ha már ruha van, azt mutogatni is kell. Azt hiszem, ha egy primadonna puztára menne lakni, megelégednék egyszerű karton ruhával is, feltéve, ha az udvarlók nem követnék oda.

A fővárosi nők mindenütt ott szeretnek lenni, a hol mások is vannak.

Színházba válogatás nélkül mennek. Kevés család van, aki figyelemmel van arra, hogy mily darabot adnak. Akár valami ledér erkölcsű operett, vagy komoly Shakespeare tragédia van műsoron, ezzel alig törődnek.

— Ma színházba megyünk!

Amint kimondja ezt a jelszót a család, akkor elmennek anélkül, hogy a darab címét megnéznék.

És a 16-20 éves fiatal leányok oly szindarabokat néznek és hallgatnak végig, a milyeneket egyáltalán színpadra sem volna szabad hozni.

Hogy az erkölcsre ez milyen hatással van, azt szükségtelen fejtegetni.

A nyilvánosság előtt való gyakori megjelenésnek meg van az az eredménye, hogy a leány megszokja az idegeneket, biztos társalgási modort nyer; de másrészt a szórakozást itt keresi s nem a családi ház falai között.

Azon kívül Budapesten gyakori szokás vendéglőben vacsorázni, este zene miatt kávéházba eljárni. A férjnek ugyanis második — sokszor első — otthona a kávéház, hát, hogy a család együtt legyen, mindnyájan elmennek. S különösen ünnepi alkalmakkor és vasárnap este vannak tömve a kávéházak ezer és ezer család jelenlétével. Pedig a kávéházakban a különféle társalgási módor, mely a szomszédasztaloktól mégis csak áthallható, semmikép sem hat nemesítőleg a leány és asszony gyengéd kedélyére.

Hát még a bálók! —

Ezeknek van aztán nem üdvös hatásuk a budapesti lányokra.

Egy bálon száz és száz ember vesz részt, kik egymásra nézve nagyrészt idegenek. A leányokat soha nem látott, soha nem ismert fiatal emberk kéri fel tánczra, kikre lányuk sorsát féltve őrző apa és anya még egy csárdás tartamára

sem bizta volna lányát. S ha azután a bálon kötött ismeretség házassággal végződik, annak a házasságnak boldogsága majdnem csak annyi ideig tart, mint egy átbálozott éj mámore.

Ezek a körülmények hatnak a leányra a családi körön kívül.

Milyen a fővárosi lány otthona?

Hát bizony nem tréfa, de való az, hogy a budapesti művelt osztályhoz tartozó leányok mindent tudnak, csak a mit a nőnek leginkább kellene tudni, azt legkevésbé. És ez a főzés.

Tizenhat-tizenhét éves korukig iskolába járnak. Ez idő alatt nem főzhetnek, mert sok a tanulni való. Francia nyelvet stiliztikát, poetikát, földrajzot, történelmet, rajzot, finom himzést, minek az életben hasznát nem veszik, — zongorát, aminek leendő férje csak kárát valja. S mire főzést kellene tanulnia — férjhez megy és férje mellett kénytelen tanulni, férje nem nagy gyönyörűségére.

(Folyt köv.)

Közgazdaság.

— **Budapesti gabonatözsde.** (Reich Jenő és társa jelontése.)

A készáru üzlet irányzata kellemes volt e héten. A kedvezőtlen politikai helyzet a spekuláció vásárlókedvet is felélesztette. A határüzletben nagybárra önállóan alakultak az árak a külföldi jegyzésektől és az áremelkedés — mely különben minden tekintetben létjogosultsággal bír — folyton tartott. A forgalom különösen kenyértermékekben igen gazdag volt. Az árváltozások a következők voltak:

Legalacsonyabb—Legmagasabb árfolyam.

Szokványbuza tavaszra	7.75	7.95
" május-jun-ra	7.70	7.92
" őszre	7.35	7.50
Szokványroz tavaszra	6.45	6.60
Tengeri május-juniusra	3.70	3.85
Szokványzab tavaszra	5.90	6.05
Repeze auguszt-szept-ro	10.90	10.95

— **Uj marha-rakódó állomás.**

A déli vaspálya-társaság vonalán, Vasvármegye területén fekvő Acsád állomást marharakódó állomásul engedte a földmivélségi miniszter.

VASUTI MENETREND.

Barosról indul:

Kanizsára	reggel	6 óra	10 perc
"	délelőtt	11 "	05 "
"	este	9 "	05 "
Pécs — Szigetvárra			
"	reggel	7 "	32 "
"	délután	5 "	18 "
Pákrácza	reggel	8 "	16 "
"	este	5 "	20 "
Somogy-Szobra	reggel	4 "	16 "
"	délután	2 "	15 "

Barosra érkezik:

Kanizsáról	reggel	7 óra	21 perc
"	délután	4 "	46 "
"	este	9 "	47 "
Pécs — Szigetvárról			
"	délelőtt	10 "	49 "
"	este	8 "	41 "
Pákráczról	délelőtt	10 "	53 "
"	este	8 "	05 "
Somogy-Szobbról	délben	12 "	36 "
"	este	8 "	11 "

Hirdetések.

Nehring Adolf

géplakatos (mechanikus)

műhelye

PÉCSETT, Pálya-utcza 28. sz.

Elvállal varrógépek javítását egy évi jótállással, bicikli javításokat, gőz és gazdasági gépek javítását, továbbá mindenféle e szakmába vágó mű-munkákat és javításokat.

Nagy készlet varrógép részekből.

A gazdaközönség és a gépkereskedők figyelmébe!

Gazdasági géposztályunk raktáiraiban, az éppen lefolyt üzletév váratlanul gyenge forgalma, minden nemű gazdasági gépekből, u. m.: **4, 6 és 8 HP gőzeséplőkészletek, járgányok és járgányos cséplőgépek, Backer-rendszerű és Vidats-féle rosták, egy és többvasu ekék, boronák, rögtörő hengerek, vetőgépek, tengeri vetőkészülékek, aratógépek és fűkaszálók, szecskavágók, répvágók és zuzók, kukorica morzsolók és csöves tengeri darálók egy és két járatu őrlőmalmok olajprések stb. stb.**

nagymérvű készlet összetörődését okozván, igazgatóságunk kapcsolatban azon határozatával, hogy egyes gazdasági gépek további gyártásával teljesen felhagyjunk, ezen nagy készletek, a jövő tavasz folyamán, rendkívüli mérsékelt áron való eladását akarja eszközölni.

Ezt azon megjegyzéssel hozzuk a t. érdekelt közönség tudomására, hogy az eladás nemcsak egyes darabokban, hanem esetleg kisebb-nagyobb tömegekben is történik, a szerint, a mint erre igényt tartó gazdák és hivatott kereskedők jelentkezni fognak.

Ritka alkalom kínálkozik most az érdekelteknek, elismert kitűnő minőségű gazdasági gépeket és eszközöket, rendkívül alacsony árak és előnyös feltételek mellett beszerezni.

Minden ezen tárgyra vonatkozó kérdésközlésre, mely egyenesen hozzánk ezimzendő, szívesen fogunk felvilágosítással és árajánlatokkal szolgálni.

Teljes tisztelettel

SCHLIK-féle vasöntöde és gépgyár r.-t.

Budapest, Külső váci-ut 29-37.

4-18

KÖNYV
PAPÍR
író és
rajz-eszközök
raktára.

Özv. Habianac Augusztne.
fiók- könyvnyomda-könyvkötészete
könyv- papír- író- és rajzeszközök raktára.
B A R C S O N.

Kép,
T Ű K Ő R,
és stb.
a leg-
jutányosabb
áron
kapható.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMINŐ KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet bármily megrendelések teljesítésére

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyiratok, kereskedelmi és ipari nyomtatványok, üzleti ugy egyéb rovatos könyvek, üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések, gyászjelentések, falragaszok stb. a legjobb kivitelben.

Együttal a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.